

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проєкту Закону України «Про засади державної політики національної пам'яті Українського народу»

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проєкту акта
Закон України «Про центральні органи виконавчої влади»	
<p>Стаття 16. Центральні органи виконавчої влади</p> <p>1. Центральні органи виконавчої влади утворюються для виконання окремих функцій з реалізації державної політики як служби, агентства, інспекції, комісії, бюро.</p>	<p>Стаття 16. Центральні органи виконавчої влади</p> <p>1. Центральні органи виконавчої влади утворюються для виконання окремих функцій з реалізації державної політики як служби, агентства, інспекції, комісії, бюро, Український інститут національної пам'яті.</p>
<p>Стаття 17. Завдання центральних органів виконавчої влади</p> <p>1. Основними завданнями центральних органів виконавчої влади є:</p> <ol style="list-style-type: none">1) надання адміністративних послуг;2) здійснення державного нагляду (контролю);3) управління об'єктами державної власності;4) внесення пропозицій щодо забезпечення формування державної політики на розгляд міністрів, які спрямовують та координують їх діяльність;5) здійснення інших завдань, визначених законами України. <p>2. Центральні органи виконавчої влади можуть здійснювати одне або кілька визначених частиною першою цієї статті завдань.</p> <p>У разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають функції з проведення оперативно-розшукової діяльності та досудового розслідування кримінальних правопорушень, центральний орган виконавчої влади може утворюватися як бюро.</p>	<p>Стаття 17. Завдання центральних органів виконавчої влади</p> <p>1. Основними завданнями центральних органів виконавчої влади є:</p> <ol style="list-style-type: none">1) надання адміністративних послуг;2) здійснення державного нагляду (контролю);3) управління об'єктами державної власності;4) внесення пропозицій щодо забезпечення формування державної політики на розгляд міністрів, які спрямовують та координують їх діяльність;5) здійснення інших завдань, визначених законами України. <p>2. Центральні органи виконавчої влади можуть здійснювати одне або кілька визначених частиною першою цієї статті завдань.</p> <p>У разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають функції з проведення оперативно-розшукової діяльності та досудового розслідування кримінальних правопорушень, центральний орган виконавчої влади може утворюватися як бюро.</p>

У разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають функції з надання адміністративних послуг фізичним і юридичним особам, центральний орган виконавчої влади утворюється як служба.

У разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають функції з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління, центральний орган виконавчої влади утворюється як агентство.

У разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають контрольно-наглядові функції за дотриманням державними органами, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, юридичними та фізичними особами актів законодавства, центральний орган виконавчої влади утворюється як інспекція.

У разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають функції з надання адміністративних послуг фізичним і юридичним особам, центральний орган виконавчої влади утворюється як служба.

У разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають функції з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління, центральний орган виконавчої влади утворюється як агентство.

У разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають контрольно-наглядові функції за дотриманням державними органами, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, юридичними та фізичними особами актів законодавства, центральний орган виконавчої влади утворюється як інспекція.

У разі якщо завданням центрального органу виконавчої влади є реалізація державної політики у сфері відновлення та збереження національної пам'яті, центральний орган виконавчої влади утворюється як Український інститут національної пам'яті.

Закон України «Про Український культурний фонд»

Стаття 3. Завдання, функції та повноваження Українського культурного фонду

1. Основними завданнями Українського культурного фонду є:
надання інституційної підтримки; підтримка та розвиток проектів у сферах культури та мистецтв, креативних індустрій, культурно-пізнавального (внутрішнього) туризму та національного музичного продукту;

сприяння реалізації державної політики у сферах культури та мистецтв, розвиткові сучасних напрямів культурної і мистецької

Стаття 3. Завдання, функції та повноваження Українського культурного фонду

1. Основними завданнями Українського культурного фонду є:
надання інституційної підтримки; підтримка та розвиток проектів у сферах культури та мистецтв, креативних індустрій, культурно-пізнавального (внутрішнього) туризму та національного музичного продукту;

сприяння реалізації державної політики у сферах культури та мистецтв, розвиткові сучасних напрямів культурної і мистецької

<p>діяльності, виробленню конкурентоспроможного на світовому ринку вітчизняного (національного) культурного продукту;</p> <p>експертний відбір, фінансування та моніторинг виконання проектів, реалізація яких забезпечується за підтримки Українського культурного фонду;</p> <p>співпраця з українськими та іноземними фізичними і юридичними особами приватної та державної форми власності;</p> <p>створення сприятливих умов для реалізації проектів, у тому числі шляхом здійснення контролю за процесом їх реалізації в порядку, встановленому законодавством;</p> <p>стимулювання розроблення інноваційних проектів;</p> <p>підтримка реалізації міжнародних проектів;</p> <p>сприяння культурному розвитку громад та підтримка аудіовізуальних медіа громад;</p> <p>сприяння збереженню, актуалізації і популяризації національного культурного надбання;</p> <p>підтримка мистецьких дебютів, стимулювання творчої праці діячів культури і мистецтва, зокрема молодих митців;</p> <p>популяризація української культури та мистецтв, формування позитивного іміджу України у світі;</p> <p>підтримка культурних проектів української діаспори;</p> <p>задоволення культурних потреб громадян України, які проживають за кордоном;</p> <p>підтримка культурних та інформаційних програм міжнародного співробітництва.</p>	<p>діяльності, виробленню конкурентоспроможного на світовому ринку вітчизняного (національного) культурного продукту;</p> <p>експертний відбір, фінансування та моніторинг виконання проектів, реалізація яких забезпечується за підтримки Українського культурного фонду;</p> <p>співпраця з українськими та іноземними фізичними і юридичними особами приватної та державної форми власності;</p> <p>створення сприятливих умов для реалізації проектів, у тому числі шляхом здійснення контролю за процесом їх реалізації в порядку, встановленому законодавством;</p> <p>стимулювання розроблення інноваційних проектів;</p> <p>підтримка реалізації міжнародних проектів;</p> <p>сприяння культурному розвитку громад та підтримка аудіовізуальних медіа громад;</p> <p>сприяння збереженню, актуалізації і популяризації національного культурного надбання;</p> <p>підтримка мистецьких дебютів, стимулювання творчої праці діячів культури і мистецтва, зокрема молодих митців;</p> <p>популяризація української культури та мистецтв, формування позитивного іміджу України у світі;</p> <p>підтримка культурних проектів української діаспори;</p> <p>задоволення культурних потреб громадян України, які проживають за кордоном;</p> <p>підтримка культурних та інформаційних програм міжнародного співробітництва;</p> <p>підтримка програм, проектів і заходів у сфері відновлення та збереження національної пам'яті.</p>
<p>Закон України «Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років»</p>	
<p>Стаття 1. Увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій</p>	<p>Стаття 1. Увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій</p>

війні 1939-1945 років

1. Шанобливе ставлення до пам'яті про перемогу над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років, про ветеранів війни, учасників українського визвольного руху та жертв нацизму є священним обов'язком держави та громадян України.

2. З метою вшанування пам'яті всіх жертв Другої світової війни 1939-1945 років і відзначення перемоги над нацизмом щороку 8 травня в Україні відзначається День пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років.

війні 1939-1945 років

1. Шанобливе ставлення до пам'яті про перемогу над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років, про ветеранів війни, учасників українського визвольного руху та жертв нацизму є священним обов'язком держави та громадян України.

2. З метою вшанування пам'яті всіх жертв Другої світової війни 1939-1945 років і відзначення перемоги над нацизмом щороку 8 травня в Україні відзначається День пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу сприяє проведенню державних та громадських заходів, спрямованих на увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років, вшанування її ветеранів, учасників визвольного руху та жертв нацизму, а також надає роз'яснення та рекомендації щодо проблемних питань, пов'язаних із збереженням пам'яті та увічненням перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років.

Стаття 4. Пам'ятки Другої світової війни 1939-1945 років

1. Пам'ятками Другої світової війни 1939-1945 років визнаються військові кладовища, військові ділянки на цивільних кладовищах, братські та одинокі могили, пам'ятники, пам'ятні знаки, скульптурні, архітектурні та інші споруди, композиції і об'єкти, що увічнюють пам'ять про події часів Другої світової війни 1939-1945 років, її учасників та жертв.

Єдиний національний реєстр пам'яток Другої світової війни 1939-1945 років затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Пам'ятки, визначені частиною першою цієї статті, перебувають

Стаття 4. Місця пам'яті Другої світової війни 1939-1945 років.

1. Місцями пам'яті Другої світової війни 1939-1945 років визнаються військові кладовища, військові ділянки на кладовищах, військові братські та одинокі могили, намогильні споруди, розташовані на місцях поховань, місцях почесних поховань, пам'ятники, пам'ятні знаки, меморіальні дошки, будівлі, споруди, комплекси (ансамблі), їх частини, об'єкти монументального мистецтва, інші об'єкти, визначні місця, що увічнюють пам'ять про події Другої світової війни 1939-1945 років, її учасників та жертв.

2. Місця пам'яті Другої світової війни 1939-1945 років

під охороною держави.

3. Фінансування заходів, пов'язаних з утриманням у належному стані пам'яток, визначених частиною першою цієї статті, здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, передбачених на відповідну мету, а також за рахунок пожертв юридичних, фізичних осіб, міжнародних організацій або іноземних держав.

4. Державні органи та органи місцевого самоврядування несуть у межах компетенції відповідальність за облік і збереження пам'яток Другої світової війни 1939-1945 років.

5. Пошук невідомих військових поховань, останків жертв та воїнів, загиблих у Другій світовій війні 1939-1945 років, здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

6. Поховання учасників бойових дій під час Другої світової війни 1939-1945 років здійснюється органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів.

7. Наруга над пам'ятками Другої світової війни 1939-1945 років, їх руйнування або знищення тягне за собою відповідальність згідно із законом.

перебувають під охороною держави та за наявності підстав, передбачених Законом України «Про охорону культурної спадщини», заносяться до Державного реєстру нерухомих пам'яток України.

3. Облік, запобігання руйнуванню або заподіяння шкоди, забезпечення захисту, збереження, утримання, відповідне використання, консервація, реставрація, ремонт, реабілітація, пристосування, музеєфікація місць пам'яті Другої світової війни 1939-1945 років здійснюються органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами відповідно до повноважень, визначених законом. Фінансування заходів, визначених абзацом першим цієї частини, здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також з інших джерел, не заборонених законодавством.

4. Написи на пам'ятниках, пам'ятних знаках, інших об'єктах місць пам'яті Другої світової війни 1939-1945 років виконуються державною мовою. Написи на пам'ятниках, пам'ятних знаках, інших об'єктах місць пам'яті Другої світової війни 1939-1945 років, виконані державною мовою, можуть дублюватися іншими мовами, при цьому напис іншою мовою не може бути більшим за обсягом, розміром та шрифтом, ніж напис державною мовою. Написи, виконані іншою мовою, ніж державна, подаються з правого боку або внизу. Інформація для загального ознайомлення, а також інша інформація про місця пам'яті Другої світової війни 1939-1945 років та їх окремі об'єкти подається та розміщується з урахуванням вимог Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

5. На пам'ятниках, пам'ятних знаках, інших об'єктах місць пам'яті Другої світової війни 1939-1945 років забороняється розміщення:

1) символіки комуністичного тоталітарного режиму, націонал-

соціалістичного (нацистського) тоталітарного режиму;

2) символіки російської імперської політики;

3) зображень георгіївської (гвардійської) стрічки, зображень або копій прапора Перемоги, бойових прапорів (знамен), емблем, іншої символіки радянських органів державної безпеки, репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років;

4) зображень державних нагород, інших відзнак СРСР, інших союзних або автономних радянських республік у складі СРСР або елементів таких державних нагород чи відзнак;

5) написів «Велика Вітчизняна війна» або похідних від них, дат початку та закінчення «Великої Вітчизняної війни»;

6) написів або зображень, пов'язаних із пропагандою комуністичного тоталітарного режиму, націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарного режиму, російського нацистського тоталітарного режиму, пропагандою російської імперської політики;

7) назв населених пунктів колишнього СРСР, яким присвоєне звання «місто-герой», і які розташовані на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом;

8) назв населених пунктів, розташованих на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, яким присвоєне звання «місто військової слави».

6. Норми частин четвертої та п'ятої цієї статті не поширюються на місця пам'яті Другої світової війни 1939-1945 років та їх окремі об'єкти, створені та/або споруджені до набрання чинності Законом України «Про засади державної політики національної пам'яті Українського народу», які розташовані на місцях поховань, місцях почесного поховання на території кладовищ.

	<p>7. Наруга над місцями пам'яті Другої світової війни 1939-1945 років, їх руйнування або знищення тягне за собою відповідальність згідно з законом.</p>
<p>Стаття відсутня.</p>	<p>Стаття 4-1. Пошук, ексгумація та перепоховання останків осіб, загиблих унаслідок Другої світової війни 1939-1945 років.</p> <p>1. Пошук невідомих поховань жертв Другої світової війни 1939-1945 років, непохованих останків осіб, загиблих унаслідок Другої світової війни 1939-1945 років, ексгумація та перепоховання останків осіб, загиблих унаслідок Другої світової війни 1939-1945 років, упорядкування місць їх поховань здійснюються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p> <p>2. Поховання учасників Другої світової війни 1939-1945 років, які відповідно до закону мають статус ветеранів війни, здійснюється відповідно до Закону України «Про поховання та похоронну справу» з урахування особливостей, передбачених Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та цим Законом.</p>
<p>Закон України «Про охорону культурної спадщини»</p>	
<p>Стаття 13. Державний реєстр нерухомих пам'яток України</p> <p>...</p> <p>4. Не підлягають державній реєстрації щойно виявлені об'єкти культурної спадщини та пам'ятки, які взято на державний облік відповідно до законодавства, що діяло до набрання чинності цим Законом, які:</p> <p>є символікою комуністичного тоталітарного режиму відповідно до Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки»;</p> <p>є символікою російської імперської політики відповідно до Закону України «Про засудження та заборону пропаганди</p>	<p>Стаття 13. Державний реєстр нерухомих пам'яток України</p> <p>...</p> <p>4. Не підлягають державній реєстрації щойно виявлені об'єкти культурної спадщини та пам'ятки, які взято на державний облік відповідно до законодавства, що діяло до набрання чинності цим Законом, які:</p> <p>є символікою комуністичного тоталітарного режиму відповідно до Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки»;</p> <p>є символікою російської імперської політики відповідно до Закону України «Про засудження та заборону пропаганди російської</p>

<p>російської імперської політики в Україні і деколонізацію топонімії».</p>	<p>імперської політики в Україні і деколонізацію топонімії»; написи на яких не приведені у відповідність до статті 4 Закону України «Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років».</p>
<p>Стаття 15. Вилучення пам'ятки з Реєстру</p> <p>1. Вилучення пам'ятки з Реєстру здійснюється у разі: якщо пам'ятку зруйновано; якщо пам'ятка археології, що не виявлена в наземних обсягових формах, досліджена на всій площі і по всій глибині культурного шару і при цьому не виявлено об'єктів культурної спадщини, які підлягають консервації або музеєфікації на місці та подальшому використанню; якщо пам'ятка втратила предмет охорони.</p> <p>2. Якщо пам'ятка, що була занесена до Реєстру, є символікою комуністичного тоталітарного режиму відповідно до Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» або символікою російської імперської політики відповідно до Закону України «Про засудження та заборону пропаганди російської імперської політики в Україні і деколонізацію топонімії», така пам'ятка підлягає вилученню з Реєстру з урахуванням положень статті 15-1 цього Закону.</p>	<p>Стаття 15. Вилучення пам'ятки з Реєстру</p> <p>1. Вилучення пам'ятки з Реєстру здійснюється у разі: якщо пам'ятку зруйновано; якщо пам'ятка археології, що не виявлена в наземних обсягових формах, досліджена на всій площі і по всій глибині культурного шару і при цьому не виявлено об'єктів культурної спадщини, які підлягають консервації або музеєфікації на місці та подальшому використанню; якщо пам'ятка втратила предмет охорони.</p> <p>2. Якщо пам'ятка, що була занесена до Реєстру, є символікою комуністичного тоталітарного режиму відповідно до Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» або символікою російської імперської політики відповідно до Закону України «Про засудження та заборону пропаганди російської імперської політики в Україні і деколонізацію топонімії», або на ній містяться написи чи зображення, визначені частиною п'ятою статті 4 Закону України «Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років», така пам'ятка підлягає вилученню з Реєстру з урахуванням положень статті 15-1 цього Закону.</p>
<p>Стаття 15-1. Особливості вилучення з Реєстру об'єктів, які є символікою комуністичного тоталітарного режиму або символікою російської імперської політики</p> <p>1. За результатами розгляду питання щодо вилучення з Реєстру</p>	<p>Стаття 15-1. Особливості вилучення з Реєстру об'єктів, які є символікою комуністичного тоталітарного режиму або символікою російської імперської політики, або на яких містяться написи чи зображення, визначені частиною п'ятою статті 4 Закону України</p>

об'єкта, який є символікою комуністичного тоталітарного режиму відповідно до Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» або символікою російської імперської політики відповідно до Закону України «Про засудження та заборону пропаганди російської імперської політики в Україні і деколонізацію топонімії» чи містить таку символіку, з урахуванням пропозицій органів місцевого самоврядування (у разі надання таких пропозицій), рекомендацій Українського інституту національної пам'яті та експертного висновку центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, приймається одне або кілька таких рішень:

- 1) про вилучення об'єкта з Реєстру;
- 2) про надання згоди на переміщення об'єкта в інше місце;
- 3) про надання згоди на демонтаж (вилучення) окремих елементів об'єкта, які є символікою комуністичного тоталітарного режиму або символікою російської імперської політики;
- 4) про залишення в Реєстрі об'єкта, що становить виняткову мистецьку цінність;
- 5) про внесення змін до відомостей Реєстру в частині назви та/або виду пам'ятки (для пам'яток, назви яких містять символіку комуністичного тоталітарного режиму або символіку російської імперської політики).

«Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років»

1. За результатами розгляду питання щодо вилучення з Реєстру об'єкта, який є символікою комуністичного тоталітарного режиму відповідно до Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» або символікою російської імперської політики відповідно до Закону України «Про засудження та заборону пропаганди російської імперської політики в Україні і деколонізацію топонімії» чи містить таку символіку, **або на якому містяться написи чи зображення, визначені частиною п'ятою статті 4 Закону України «Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років»**, з урахуванням пропозицій органів місцевого самоврядування (у разі надання таких пропозицій), рекомендацій Українського інституту національної пам'яті та експертного висновку центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, приймається одне або кілька таких рішень:

- 1) про вилучення об'єкта з Реєстру;
- 2) про надання згоди на переміщення об'єкта в інше місце;
- 3) про надання згоди на демонтаж (вилучення) окремих елементів об'єкта, які є символікою комуністичного тоталітарного режиму або символікою російської імперської політики, **або визначені частиною п'ятою статті 4 Закону України «Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років»**;
- 4) про залишення в Реєстрі об'єкта, що становить виняткову мистецьку цінність;
- 5) про внесення змін до відомостей Реєстру в частині назви та/або виду пам'ятки (для пам'яток, назви яких містять символіку

	комуністичного тоталітарного режиму або символіку російської імперської політики).
Закон України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій»	
<p>1. Імена фізичних осіб присвоюються з метою увічнення пам'яті про осіб, які:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) внесли вагомий вклад у боротьбу за незалежність, розбудову Української держави, підтримання міжнародного миру і безпеки, зміцнення міжнародного авторитету України; 2) здійснили героїчний вчинок, звершення в ім'я Батьківщини; 3) зробили значний особистий внесок у розвиток науки, освіти, культури та інших сфер суспільного життя. 	<p>1. Імена фізичних осіб присвоюються з метою увічнення пам'яті про:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) військовослужбовців, інших осіб, які брали участь у захисті незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, зокрема в російсько-українській війні, і яким починаючи з 2014 року присвоєно звання Героя України з врученням ордена «Золота Зірка», або нагороджених орденом Богдана Хмельницького, орденом «За мужність»; 2) борців за незалежність України у ХХ столітті; 3) осіб, які здійснили героїчний вчинок, звершення в ім'я Батьківщини; 4) осіб, які здійснили вагомий внесок у розбудову Української держави, підтримання міжнародного миру і безпеки, зміцнення міжнародного авторитету України; 5) осіб, які зробили значний особистий внесок у захист політичних, економічних, культурних прав Українського народу, розвиток української науки, культури.
<p>4. Ювілейні та святкові дати, назви і дати історичних подій присвоюються з метою:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) популяризації видатних фактів історії України, що відображають звершення та надбання в ім'я України; 2) формування історичної свідомості Українського народу; 3) сприяння розвитку науки, літератури, архітектури, мистецтва та інших сфер суспільного життя. 	<p>4. Ювілейні та святкові дати, назви і дати історичних подій присвоюються з метою:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) зміцнення єдності Українського народу, формування у громадян України спільного розуміння минулого; 2) збереження пам'яті про традиції українського державотворення, етапи боротьби за відновлення державності; 3) вшанування, увічнення пам'яті та відновлення історичної справедливості щодо жертв злочинів проти Українського народу;

4) збереження та популяризації наукової та культурної спадщини Українського народу.

Закон України «Про поховання та похоронну справу»

Стаття 33. Участь України в міжнародному співробітництві в галузі поховання

Україна бере участь у міжнародному співробітництві при похованні померлих відповідно до закону та міжнародних договорів України, вживає заходів щодо поховання на території України іноземців, осіб без громадянства, які тимчасово перебували (проживали) на території України, сприяє виявленню поховань часів Другої світової війни, розташованих на її території, спорудженню і збереженню пам'ятників у місцях поховань, відродженню гуманістичного ставлення до них.

На підставі міжнародних договорів Україна забезпечує спорудження і збереження пам'ятників на могилах **воїнів Червоної Армії, які загинули в роки Другої світової війни**, а також військовослужбовців - учасників бойових дій, які загинули за межами території України.

Стаття 33. Участь України в міжнародному співробітництві в галузі поховання

Україна бере участь у міжнародному співробітництві при похованні померлих відповідно до закону та міжнародних договорів України, вживає заходів щодо поховання на території України іноземців, осіб без громадянства, які тимчасово перебували (проживали) на території України, сприяє виявленню поховань часів Другої світової війни, розташованих на її території, спорудженню і збереженню пам'ятників у місцях поховань, відродженню гуманістичного ставлення до них.

На підставі міжнародних договорів Україна забезпечує спорудження і збереження намогильних споруд на могилах **учасників та жертв Другої світової війни 1939-1945 років, борців за незалежність України у XX столітті**, а також військовослужбовців – учасників бойових дій, які загинули за межами території України.

Закон України «Про адміністративну процедуру»

Стаття 1. Предмет регулювання та сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини органів виконавчої влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, інших суб'єктів, які відповідно до закону уповноважені здійснювати функції публічної адміністрації, з фізичними та юридичними особами щодо розгляду і вирішення адміністративних справ шляхом прийняття та виконання адміністративних актів.

2. Дія цього Закону не поширюється на відносини, що виникають під час:

Стаття 1. Предмет регулювання та сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини органів виконавчої влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, інших суб'єктів, які відповідно до закону уповноважені здійснювати функції публічної адміністрації, з фізичними та юридичними особами щодо розгляду і вирішення адміністративних справ шляхом прийняття та виконання адміністративних актів.

2. Дія цього Закону не поширюється на відносини, що виникають під час:

<p>1) розгляду звернень осіб, що містять пропозиції, рекомендації щодо формування державної політики, вирішення питань місцевого значення, а також щодо врегулювання суспільних відносин;</p> <p>2) конституційного провадження, кримінального провадження, судового провадження, виконавчого провадження, (крім виконання адміністративних актів), оперативно-розшукової діяльності, контррозвідувальної діяльності, вчинення нотаріальних дій, виконання покарань, застосування законодавства про національну безпеку і оборону, громадянство, надання притулку в Україні, захист економічної конкуренції (крім справ про надання дозволів та висновків на узгоджені дії, концентрацію суб'єктів господарювання);</p> <p>3) державної служби, дипломатичної та військової служби, служби в органах місцевого самоврядування, служби в поліції, а також іншої публічної служби;</p> <p>4) реалізації конституційного права громадян брати участь у всеукраїнському та місцевих референдумах, обирати і бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування;</p> <p>5) оскарження процедур публічних закупівель;</p> <p>6) нагородження державними нагородами та відзнаками;</p> <p>7) здійснення помилування.</p>	<p>1) розгляду звернень осіб, що містять пропозиції, рекомендації щодо формування державної політики, вирішення питань місцевого значення, а також щодо врегулювання суспільних відносин;</p> <p>2) конституційного провадження, кримінального провадження, судового провадження, виконавчого провадження, (крім виконання адміністративних актів), оперативно-розшукової діяльності, контррозвідувальної діяльності, вчинення нотаріальних дій, виконання покарань, застосування законодавства про національну безпеку і оборону, громадянство, надання притулку в Україні, захист економічної конкуренції (крім справ про надання дозволів та висновків на узгоджені дії, концентрацію суб'єктів господарювання);</p> <p>3) державної служби, дипломатичної та військової служби, служби в органах місцевого самоврядування, служби в поліції, а також іншої публічної служби;</p> <p>4) реалізації конституційного права громадян брати участь у всеукраїнському та місцевих референдумах, обирати і бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування;</p> <p>5) оскарження процедур публічних закупівель;</p> <p>6) нагородження державними нагородами та відзнаками;</p> <p>7) здійснення помилування;</p> <p>8) визнання осіб реабілітованими або потерпілими від репресій.</p>
Закон України «Про національну безпеку України»	
<p>Стаття 3. Принципи державної політики у сферах національної безпеки і оборони</p> <p>...</p> <p>3. Фундаментальними національними інтересами України є:</p> <p>1) державний суверенітет і територіальна цілісність, демократичний конституційний лад, недопущення втручання у</p>	<p>Стаття 3. Принципи державної політики у сферах національної безпеки і оборони</p> <p>...</p> <p>3. Фундаментальними національними інтересами України є:</p> <p>1) державний суверенітет і територіальна цілісність, демократичний конституційний лад, недопущення втручання у</p>

<p>внутрішні справи України;</p> <p>2) сталий розвиток національної економіки, громадянського суспільства і держави для забезпечення зростання рівня та якості життя населення;</p> <p>3) інтеграція України в європейський політичний, економічний, безпековий, правовий простір, набуття членства в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору, розвиток рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами.</p>	<p>внутрішні справи України;</p> <p>2) сталий розвиток національної економіки, громадянського суспільства і держави для забезпечення зростання рівня та якості життя населення;</p> <p>3) інтеграція України в європейський політичний, економічний, безпековий, правовий простір, набуття членства в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору, розвиток рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами.</p> <p>4) відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу.</p>
<p>Закон України «Про культуру»</p>	
<p>Стаття 4. Пріоритети державної політики у сфері культури</p> <p>1. Пріоритетами державної політики у сфері культури є:</p> <p>розвиток культури української нації, корінних народів та національних меншин України;</p> <p>актуалізація ролі культури як системи цінностей, ресурсу для забезпечення сталого розвитку та консолідації суспільства;</p> <p>посилення освітнього, інноваційного та комунікаційного потенціалу культури;</p> <p>охорона культурної спадщини та культурних цінностей, збереження, відтворення та охорона традиційного характеру середовища;</p> <p>естетичне виховання громадян, передусім дітей та юнацтва;</p> <p>розвиток мистецької освіти, кадрове забезпечення сфери культури;</p> <p>автономія та самоврядування закладів культури та закладів освіти у сфері культури;</p> <p>розширення та модернізація культурної інфраструктури села;</p> <p>охорона, заохочення та підтримка культурного розмаїття як</p>	<p>Стаття 4. Пріоритети державної політики у сфері культури</p> <p>1. Пріоритетами державної політики у сфері культури є:</p> <p>розвиток культури української нації, корінних народів та національних меншин України;</p> <p>актуалізація ролі культури як системи цінностей, ресурсу для забезпечення сталого розвитку та консолідації суспільства;</p> <p>посилення освітнього, інноваційного та комунікаційного потенціалу культури;</p> <p>охорона культурної спадщини та культурних цінностей, збереження, відтворення та охорона традиційного характеру середовища;</p> <p>естетичне виховання громадян, передусім дітей та юнацтва;</p> <p>розвиток мистецької освіти, кадрове забезпечення сфери культури;</p> <p>автономія та самоврядування закладів культури та закладів освіти у сфері культури;</p> <p>розширення та модернізація культурної інфраструктури села;</p> <p>охорона, заохочення та підтримка культурного розмаїття як</p>

<p>одного з найважливіших чинників сталого розвитку держави; економічна (фінансова), територіальна (фізична), соціальна та інформаційна доступність якісних культурних послуг для кожного; створення, виробництво, тиражування, розповсюдження, демонстрування, споживання, популяризація, збереження та використання культурних благ; розвиток державно-приватного партнерства, залучення інвестицій у сферу культури; забезпечення проведення досліджень у сфері культури; підвищення престижності у суспільстві професій у сфері культури; розвиток креативних індустрій.</p>	<p>одного з найважливіших чинників сталого розвитку держави; економічна (фінансова), територіальна (фізична), соціальна та інформаційна доступність якісних культурних послуг для кожного; створення, виробництво, тиражування, розповсюдження, демонстрування, споживання, популяризація, збереження та використання культурних благ; розвиток державно-приватного партнерства, залучення інвестицій у сферу культури; забезпечення проведення досліджень у сфері культури; підвищення престижності у суспільстві професій у сфері культури; розвиток креативних індустрій; відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу.</p>
Закон України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики»	
<p>Стаття 3. Засади політики у сфері розбудови державності</p> <p>1. Основними засадами політики у сфері розбудови державності є:</p> <p>розвиток демократії шляхом удосконалення механізму державного управління, здійснення парламентського контролю;</p> <p>вдосконалення системи проведення виборів до Верховної Ради України та органів місцевого самоврядування;</p> <p>модернізація системи державної служби з урахуванням європейського досвіду на принципах професійності та політичної нейтральності;</p> <p>посилення відкритості та прозорості процесів підготовки і прийняття державних рішень та здійснення будь-яких дій, пов'язаних</p>	<p>Стаття 3. Засади політики у сфері розбудови державності</p> <p>1. Основними засадами політики у сфері розбудови державності є:</p> <p>розвиток демократії шляхом удосконалення механізму державного управління, здійснення парламентського контролю;</p> <p>вдосконалення системи проведення виборів до Верховної Ради України та органів місцевого самоврядування;</p> <p>модернізація системи державної служби з урахуванням європейського досвіду на принципах професійності та політичної нейтральності;</p> <p>посилення відкритості та прозорості процесів підготовки і прийняття державних рішень та здійснення будь-яких дій, пов'язаних</p>

<p>із формуванням і використанням бюджетних коштів, кадровими призначеннями на керівні посади в центральних органах виконавчої влади, судах, правоохоронних органах;</p> <p>забезпечення справедливого і доступного судочинства;</p> <p>забезпечення дотримання міжнародних стандартів незалежності суддів;</p> <p>посилення протидії корупції та тіньовій економічній діяльності, забезпечення безумовного дотримання принципів законності насамперед вищими посадовими особами держави, політиками, суддями, керівниками правоохоронних органів і силових структур;</p> <p>боротьба із злочинністю шляхом поліпшення координації роботи правоохоронних органів, оптимізації їх структури, належного забезпечення їх діяльності.</p>	<p>із формуванням і використанням бюджетних коштів, кадровими призначеннями на керівні посади в центральних органах виконавчої влади, судах, правоохоронних органах;</p> <p>забезпечення справедливого і доступного судочинства;</p> <p>забезпечення дотримання міжнародних стандартів незалежності суддів;</p> <p>посилення протидії корупції та тіньовій економічній діяльності, забезпечення безумовного дотримання принципів законності насамперед вищими посадовими особами держави, політиками, суддями, керівниками правоохоронних органів і силових структур;</p> <p>боротьба із злочинністю шляхом поліпшення координації роботи правоохоронних органів, оптимізації їх структури, належного забезпечення їх діяльності;</p> <p>відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу.</p>
<p>Закон України «Про Голодомор 1932-1933 років в Україні»</p>	
<p>Стаття 4. Держава забезпечує умови для проведення досліджень та здійснення заходів з увічнення пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні на основі відповідної загальнодержавної програми, кошти на виконання якої щорічно передбачаються в Державному бюджеті України.</p>	<p>Стаття 4. Держава забезпечує умови для проведення досліджень та здійснення заходів з увічнення пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні на основі відповідної загальнодержавної програми, кошти на виконання якої щорічно передбачаються в Державному бюджеті України.</p> <p>Український інститут національної пам'яті сприяє проведенню державних та громадських заходів, спрямованих на увічнення пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні, а також надає роз'яснення та рекомендації щодо проблемних питань, пов'язаних із такими заходами та практиками</p>

	вшанування пам'яті жертв.
Закон України «Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років»	
<p>Стаття 9. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу, збирає, узагальнює та оприлюднює інформацію про факти та обставини здійснення репресій, про репресованих осіб та осіб, які потерпіли від репресій, надає роз'яснення та рекомендації щодо реалізації норм цього Закону.</p>	<p>Стаття 9. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу збирає, узагальнює та оприлюднює інформацію про факти та обставини здійснення репресій, про репресованих осіб та осіб, які потерпіли від репресій, надає роз'яснення та рекомендації щодо реалізації норм цього Закону, а також сприяє проведенню державних і громадських заходів, спрямованих на увічнення пам'яті жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років та засудженню цього режиму на загальнонаціональному та міжнародному рівнях.</p>

Голова Українського
інституту національної пам'яті

Антон ДРОБОВИЧ

«___» _____ 2024 р.